

VĚTRNÍK

15.10.1991

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Radovan Lukavský v Krakonoši

Pár minut před vystoupením jsme se pana Lukavského zeptali na jeho kontakty s ochotnickým divadlem. S úsměvem nám odpověděl:

"Kontakt - to je slabé slovo, já jsem vyrostl v ochotnické rodině, moji rodiče, kteří byli vídeňští Čechové, tam hráli divadlo. "Tatínek" byl truhlářem v továrně na letadla, dělala se tenkrát z překližky a maminka byla ve službě jako kuchařka - a tam se stal ten první kontakt s divadlem profesionálním, dokonce Národním. Do Vídně přijel hostovat k ochotníkům Eduard Vojan do Maryši jako Francek a maminka hrála

Maryšu a podle výstřižku z tehdejších vídeňských novin prý velmi pěkně. Pak se seznámila s tatínkem a já jsem přišel na ochotnickou scénu, myslím, ještě v životě matky. Ale sotva jsem uměl chodit, tak jsem hrál s maminkou v ochotnickém divadle. Ale to už bylo v Praze. Pak přišlo studentské ochotnické divadlo, dokonce to byl důvod, proč mě to lákalo jít na filozofickou fakultu, chtěl jsem být profesorem češtiny, který dělá se studenty divadlo. Jako gymnazista jsem ochotničil v Kostelci nad Černými lesy, v Pečkách a mám na to krásné vzpomínky a mám z té doby veli-

dnešní program

úterý 15. října 1991

- 9:00 rozborový seminář malý sál
- 11:00 schůze PV kuřárna
- 12:45 rozloučení DS Kaznějov malý sál
- 13:00 kurs praktické režie Strojmetal
- 13:30 Vítání DS Meziměstí na MÚ
- 14:00 Vítání DS Meziměstí Krakonoš
- 16:00 DS Meziměstí, G. Feydau:
Dánský krejčí
- 19:30 DS Meziměstí, G. Feydau:
Dánský krejčí
- 21:30 zasedání poroty kuřárna
- 21:30 kurs praktické režie Strojmetal
- 22:00 posezení DS Meziměstí

ce krásné přátele, dodnes si se všemi píšu.

Až do samého nástupu k profesi jsem vlastně hrál s ochotníky a ještě jako profesionál jsem s nimi spolupracoval, takže jsem čestným členem několika ochotnických spolků. Mám k ochotnické práci nesmírnou úctu a jsem přesvědčen, že je to nesmírně důležité a významné, jen lituji, že v poslední době těch lidí ochotných ze svého soukromého času věnovat něco té společné práci ubývá. Proto jsem byl doslova okouzlen, když jsem vystoupil tady před divadlem z auta a viděl, že je tu krásný ochotnický podnik, že se tu podniká nikoliv kvůli penězům, ale kvůli něčemu daleko podstatnějšímu a významnějšímu.

Takže přeju tomuto festivalu, Krakonošově divadelnímu podzimu, věčné babí léto."

sg + ex

Herci přijeli

kontakty profesionálních herců s ochotníky byly v minulosti vzácným vztahem ovlivňování uměleckých pokusů na půdě lidového divadla. Měly samozřejmě i svůj komerční účel. Mnozí herci i první velikosti učinili z ochotnických představení svátek, na který se léta vzpomínalo. Ale to už je dávno, dnes přichází na ochotnické jeviště profesionální režisér nebo scénograf, a to už je píseň o něčem jiném.

Profesionální herec na ochotnickém jevišti právě tady,

na vysocké přehlídce, však za minulé léta zdomácněl. Přičtíme to k dobru Pavlu Horovi, který do Vysokého přivedl nejednu osobnost českého divadla, ty z nejlepších, s nimiž se znal ze svého působení v Národním divadle. Medailonky, besedy a herecké koncerty se staly tradicí a pro dobrou paměť bychom si měli připomenout jména těch, které s láskou vítalo

přehlídkové publikum - Martina Růžka, Františka Filipovského, Miroslava Doležala, Josefa Vincláře, Jiřinu Petrovickou, Vlastu Fabiánovou, Ljubu Skorpovou, Libuši Havelkovou, Jaroslava Moučku, byl tu dvakrát i Miroslav Horníček, Marie Rosůlková, z režisérů František Laurin, z operetních umělců Dalibor Jedlička, J. Kuchynka, Libuše Domanínská, J. Marková, J. Pauer, z baletu L. Petřík, N. Sobotková i Vlastimil Harapes. Pěkná řádka zvukných jmen. Na večery s nimi vzpomínají stovky diváků.

"A ti kumštýři rádi vzpomínají zase na Vysoké. Mirek Doležal sem už léta jezdí na dovolenou, Láďa Petřík nám dělal choreografii... Když řeknu v opeře, pojedte zpívat do Vysokého, tak pojedou, čekají na zavolání. Vzpomínají i na kysele, na takový ty citovky kolem vítání a loučení. A jejich vystoupení byl vždycky takový bom-

bónek pro vysocké publikum...", říká Pavel Hora, který byl "režisérem" těchto vystoupení. Do volte mi názor, že v přítomnosti hereckých osobností na vysockých přehlídkách jakoby se navazovala nit do hloubky historie společné existence českého profesionálního divadla.

Důkazem bylo i včerejší vystoupení Radovana Lukavského, dnes už legendy Národního divadla.

sg

Setkání s vládce hor

Včera odpoledne přijely do Vysokého děti z Černobyli, o jejichž chystané návštěvě pohádky jsme už psali. Potěšily se ale nejen v divadle: také vládce hor Krakonoš sestoupil se svých výšin a pozdravil je. Moc se jim u nás líbilo.

ex

Recenze

Nováček letošní Vysocké přehlídky, divadelní soubor Stace z Kaznějova se včera odpoledne představil inscenací hry Jaromíra Sypala nazvanou Cesty do pohádky a zpátky, která je určena dětskému divákovi. Přesvědčil, že na divadelních prknech žádným nováčkem není. Alespoň ne v tvorbě pro děti.

Kaznějovští jsou si dobře

vědomi toho, co na děti působí: Jednoduchost, barevnost, situace v pohybu a tak... Snadnou a rychlou přestavbou scény z kostek dokážou výrazně změnit prostředí. Přízně jsme však, že pracují se soustavou prvků dobře známých a často v oblasti tvorby pro děti používaných, které můžeme považovat za klišé, nicméně v jejich podání obratně provedené; trochu to škobrtá snad jen při přímém oslovení dětí a ne vždy adekvátní reakci na jejich odpovědi. Hrají s mírným nadhledem a evidentním potěšením. Vidíme, že to s dětmi myslí (na rozdíl od řady profesionálních divadel) upřímně a poctivě. Dokáží zaujmout řadou nápadů a zajímavě vymyšlených a udělaných situací (např. cesta do Třeboně, variace sedání pohádkové babičky na Nudleho...).

Jenomže všechno to, co zaujalo, šlo většinou mimo dějovou kostru hry. Pokud se u této Sypalovy hry dá vůbec o nějaké dějové kostře mluvit. Neboť je to předloha velmi nekvalitní, s poněkud zmateným dějem a jen naznačenými, spíš vůbec chybějícími motivacemi postav a jejich jednání. Je jen jakoby nahozena a poskládána ze známých daných faktů nejrozumnějších pohádek, aniž by přinášela nějaké nové významy, či myšlenkové hodnoty. Příjde pak poněkud líto, že soubor své schopnosti dal do služby tak nekvalitní předloze - i když pravdou je, že kvalitních her pro děti je jako šafránu.

I přes výše uvedené výhra-

dy je třeba konstatovat, že v celkové oblasti amatérské divadelní tvorby pro děti jde o slušný průměr. Že právě již zmíněný poctivý přístup k dětem a upřímná radost ze hry na jevišti jsou hlavním pozitivem této inscenace. Přejeme kaznějovskému souboru, aby jim to vydrželo a aby při příští volbě předlohy měli šťastnější ruku.

ex

Se smutkem na duši

Z včerejší dopolední diskuse o inscenaci souboru z Karolinky ve mě zůstal pocit smutku. Smutku z nesmírné dřiny a úsilí s nímž se porota, seminaristé i ostatní diváci snažili dojít ke kořenům všech problémů a nemohli se dobrat: chyběl zde totiž režisér - druhý partner v dialogu, který třeba mohl být konstruktivní a ku prospěchu poznání nám všem. Mám soubor z Karolinky ráda, a myslím si, že když s ním pan Hejda pracuje, měl by obětovat další dva dny ze svého cenného a práci naplněného času a být s ním i zde. Protože Karolinka za to stojí. Celou dobu, kdy jsem poslouchala diskusi o představení, vkrádala se mi na mysl úvaha, týkající se víc etiky než kohokoliv jiného, kladla jsem si otázku, za jakých podmínek by měl přistoupit profesionální divadelník na spolupráci s amatéry. Odpovídám si: tehdy, když jej zajímají především jako lidé; tehdy, když nejsou prvotní jeho osobní ambice a témata, ale když vychází z lidí s nimiž pracuje; tehdy, když mu nejde jen o to, aby mechanicky naplňovali jeho představy, ale aby se vyvíjeli, vzdělávali, obohacovali..., a tak dále. Je to všechno složité.

Vím, že Karolinka byla vždycky schopným hereckým kolektivem, ale režiséra mezi sebou nenašli. V minulých inscenacích jsem měla pocit, že profesionální režiséři celkem

vycházeli z jeho naturelu. Letos prvně ten pocit nemám, ať mi to prominou. Proto ty úvahy, proto ten smutek. A to i přes to, že včera dopoledne nepanovala v malém sále hysterie a neplály vášně, že byla snaha brát všechno s humorem a vtipem. Přiznám se podruhé: šlo mi to dost těžko.

ex

Poprvé ve Vysokém

"Přijeli jsme s trémou. Jsem tu poprvé, ale mám kamarády, co znají Hronov i Vysoké, dávají zdejší přehlídce přednost pro bezprostřední atmosféru. Snad k ní taky přispějeme při mém prvním zastoupení na Vysokém", říká Antonín Adámek, šéf souboru z Kaznějova, jehož vysocký debut jsme včera viděli.

"Sypalovu pohádku jsme hráli už čtrnáctkrát, ale na

poslední chvíli jsme přeobsazovali roli Kačenky, o tu roli byla pranice, ale nakonec dvě dívky, co ji hráli si našli práci v Německu, a my museli před čtrnácti dny získat třetí.

Náš soubor hraje jak pro dospělé, tak pro děti. Hráli jsme např. Fuchsův Dekameron, Hrátky s čertem, Únos v Neapoli, aktovky Čechova, vedle toho jsme začali pořádat Večery při svíčkách a víně (kupodivu - v pivařském kraji poz.sg), máme už okruh diváků, kteří rádi přijdou. Náš zřizovatel (Lachema Kaznějov) se nás "zba-vil", ale naštěstí jsme našli přímluvu u Městského úřadu, který za nás v kulturáku platí pronájem za zkoušky. Přispělo k tomu i to, že jsme byli vybráni na Vysoké. Zřizovatele tedy oficiálně nemáme, staráme se o sebe sami. Snažíme se získat sponzory, pomohla nám Panelárna, palírna kaolínu, my jim za to zase děláme reklamu...

Ze spousty pohádek, které jsme přečetli jsme si vybrali právě Sypala, ale jeho text

jsem si upravili pro náš soubor. Pomáhá nám mladá profesionální herečka Jana Matyášková z plzeňského divadle, díky ní se nám daří.

Dříve jsme se víc scházeli i s jinými soubory v okrese, pořádali se přehlídky, které měli pěknou atmosféru, metodička Eva Hosková (je tu s námi), nám pomáhala s řadou věcí... Dnes se šmahem mnoho věcí ruší,

ale mělo by zůstat pár lidí, co by mohli a uměli pomáhat zájmové činnosti, ani stát by se od toho neměl distancovat.

I když kolem sebe vidíme a sami máme dost problémů, snažíme se myslet dopředu. Chystáme Štěchovo Třetí zvonění v Horníčkově úpravě, došli jsme totiž i po debatě s Janou Matyáškovou k úvaze, že dnes je potřeba se pobavit a pobavit publikum, hlubokomyslností je jinde dost..."

sg

Drobtý, klípky, informace...

Porotce Petr Svoboda je ve Vysokém, plně vytížen. Kromě besedy s Vrabčáky bude mít ve středu v 10:30 hod besedu s dětmi ve škole. Navíc se jeho agentura zasloužila o včerejší besedu s Radovanem Lukavským. Leč ani to ještě není všechno. Každý večer velmi obětavě, za vydatné pomoci Pavla Purkrábka, reprezentuje porotu svým působením v hnutí až do časných ranních hodin. Komu čest, tomu čest.

Poděkování za pohostinské představení, či individuální výstup by měl dostat Dušan Zakopal, který pojal práci porotce všestranněji, než bývá zvykem a vybavil se řadou rekvizit - těch obvyklejších, jako je text hry, ale i neobvyklých, jako je například valaška. Naštěstí s ním nebylo pracováno naturalisticky, ale jen jako se symbolem (aspoň do té doby, než dopolední hodnocení oficiálně skončilo).

ex

O Feydeau(ovi)

Zvláštním žánrem, pohybovým se na pomezí činoherního a hudebního divadla, se stal vaudeville, jehož vlastí byla Francie. Na rozdíl od vídeňského "singšpíglu", jak jej pěstoval zejména Nestroy, představoval komornější divadelní útvar a ostřejší zaměření ke karikatuře a vyhrocené komice. Mistrem tohoto oboru byl Eugene Labiche, který ve svých skvěle divadelních, vtipných a spádových komediích (Slaměný klobouk, apod.) prokazoval bystrý pozorovací talent a postřeh a dovedl nemilosrdnou satirou tepat své měšťácké současníky a absurdnosti jejich životního stylu... Na Labiche, kromě jiných, navázal i GEORGES FEYDEAU (1861-1921) brilantními komedii, mezi něž především patří Dáma od Maxima, Brouk v hlavě, či Meziměstskými uváděný Dámský krejčí. Zřejmě stejně jako na počátku sedmdesátých let se budeme s tímto autorem na našich jevištích znovu potkávat, protože nabízí materiál k dobrému zábavnému divadlu (jehož zvládnutí ovšem může být tvrdým oříškem pro herce i režiséry).

sg

S Pavlem Štollem

(nejen o fotografiích).

"Dnes to v profesionálním divadle kvasí, mnozí ztrácejí iluze a herecký chlebiček se stává nesnadnější. Vidím to zřetelně také proto, že se dnes mohu věnovat fotografii cele a nejen jako přívažku k zaměstnání. Ani fotograf to nemá snadné. Člověk musí své práci věřit a chovat se svobodně. Nikdo mi nemůže nařídít co smím dělat a co nemůžu. Já si rozkazuju sám a jsem šťasten ze své práce, nečekám, že mi ji někdo přistrčí pod nos. A dělám si věci nelukrativní, ale zajímavé, a ty právě v ochotnickém divadle jsou. Dnes je spousta lidí nepřipravených, nevědí co

dělat, zlobí se, že jim nikdo nechce dát práci, ale sami na sebe by se měli zlobit. Je to i v divadle, prý není divácký zájem - ale co pro to udělat, aby byl? Divadelníci by to sami měli vědět a všechno pro to udělat. Fotím třeba do bulvárního Expresu a myslím, že nedělám nic špatného. Bulvár! Co to je? Přečtou si v něm reklamu na divadle s pěknou fotografií a vtipným popiskem a když to v těch novinách budou číst párkrát, tak se jednou večer pěkně zvednou a půjdou se na to kouknout.

Vždyť se dnes přece nabízí tolik možností - nikdo nám už necpe nějaký pitomosti, hry o které nikdo neměl zájem a museli se hrát (já když si vzpomenu na Trapla!), tak přece je to i v rukou ochotníků. Musí vědět na co samozřejmě stačí, na něco soubor nemá, tak proč se hned pouštět do Havla, ale tam, kde profesionální divadlo není, nebo neprijede by určitě udělali radost třeba Našimi furianty.

Fotil jsem spoustu ochotnických souborů. Dneska (třeba Říčany), který padly protože nedělají, některý lidi zakládají živnosti, nemají čas, ale určitě, až se zajedou, budou

chtít i trochu odpočívat, třeba tím, že budou znovu hrát ochotnický divadlo. Tahle doba je něco jako mateřská dovolená. Na zotavenou z toho porodu a na práci s tím plodem.

Nejvíce teď fotím Srbovi v Mostě, v Divadle Na Starém městě (bývalé Jiřího Wolkra), začal jsem v činoherním klubu. Ani nemluví o Bránickém divadle, kde fotím léta, to není kšeft, to je vyslovené záliba, ale zato jsem tam viděl a nafotil takovou spoustu krásnejch lidí, od nás i ze světa, fotím i galerie, vernisáže. A když už jsem mluvil o tý divadelní reklamě - nenechte si ujít Mumraj Činoheráku a taky Podivný odpoladne s Bolkem Polívkou. A s ním taky Dona Quijota a My-

šáka Mause! To jsou věci!

Na konec bych chtěl ještě přes větrník poděkovat za tu výstavu v muzeu. Sam jsem se na ní nepodílel, s citem všechno vybrala Iveta Hásková, jen mě mrzí, že z archivu "zmizelo" pár parádních fotek, které má někdo, koho možná těší, ale archiv je chudší! Přesto se muzeu podařilo udělat výstavu, na níž se najde skoro každý, který měl kdy něco s Vysokým společného.

sg

Drobtý, klipy, informace...

Vzdělávací a náš obzor rozšiřující účinek diskusních dopolední se Petr Svoboda rozhodl ještě obohatit zprostředkovanou terminologií a současně tím vzpomenul na Františka Laurina, kdysi také člena poroty Vysocké přehlídky. Přesto se přimlouváme, abychom jeho výrok "Absolutní absence domácí investice" v praxi nerealizovali. Pak je budeme moci zase zapomenout.

Pozor!

Kurz praktické režie se rozhodl vrátit při večerním rozboru představení ze Strojmetalů na půdičku Krakonoše, jak tomu bylo v minulých letech zvykem. A to ode dneška. Čímž prosí potenciální návštěvníky půdičky po večerním představení, aby se nehněvali a zamířili na průzkum jiných, neméně příjemných Vysockých lokalit. (Vysvětlení: lokalita = odvozenina od slova lokál).

Tak jsme si tak včera při zasedání přípravného výboru povídali o tom, že moc dobře víme, že tak nějak chybí místo - jedno jediné - kde bychom se mohli všichni společně scházet. Hrající soubor i seminaristé i všichni ostatní. Kde bychom se vešli a kde bychom si naopak nepřipadali ztraceni. Kde by to nebylo moc drahé ani pro poa-

datele, ani pro nás. Slibujeme, že budeme přemýšlet dál. Jakékoliv podněty v tomto směru vítáme.

Na zasedání přípravného výboru prozradil Vlastík Ondráček, že se v neděli v 15:16 sešlo předsednictvo Vobskočáku, aby připravilo valnou hromadu, která se bude valit ve středu od 16:30 v malém sále Krakonoše. Prozradil také, že se Vobskočáci rozhodli na závěr přehlídky zasáhnout - o tom jak, budou pouštět informace pouze po kapkách. Tahle je první.

Veškeré naše tajné odposlechy i praktické zkušenosti nás vedou k pěni chvály na manžele Palivcovy a hotel Strojmetal. Je tam příjemně, a máme pocit, že tam jsou jen pro to, aby nám mohli ve všem vyhovět.

Doneslo se nám, že Honza Vaverka je labužník: Nejraději ze všeho má přemlouvání, aby při posezení se souborem už konečně začal hrát na harmoniku. Oddaluje kýžený okamžik přímo se smyslem pro dramatickou gradaci až k závěrečné katarzi. Při posezení s Karolinkou se mu však režie malinko vymkla z rukou: Katerze totiž nastala neplánovaně daleko dřív, protože byl povolán pan Kučera s flašinetem, o jehož ekonomický pronájem už si nadšená Karolinka podala kolokovanou žádost.

POZOR!

Na žádost četných ochotníků vyhláshujeme pátrání po současném starostovi města Vysokého! Za 21 let je to zatím první starosta, o kterém ještě v polovině přehlídky nevíme jak vypadá, a jestli nás má rád.

Pokud se někdo včera ve večerních hodinách náhodou ocitl v blízkosti Strojmetalů, musel nabyt dojmu, že dojde k demolici způsobené nadměrnou silou decibelů, neboť fotbaloví fanouškové sledují finále mistrovství světa v kopané,

jehož účastníkem je Československo. Omyl! To pouze zlomky poroty, redakce a seminaristů a kompletní team lektorů pořádali turnaj ve stolním tenise. Jednoznačnému obdivu se těšila poziční hra Káti Fixové, stejně jako metoda Milana Schejbala, který se ostatně až do skončení turnaje domníval, že hraje karate. Morálním vítězem turnaje se stal prof. Císař, který tohoto postu dosáhl pádem pod stůl.

ex

Zprávy z Vobskočáku

(závislá agentura JH)

Na Vysoké dorazila polovina administrativy Vobskočáku. Protože přítel Pšeníčka je přesný, čekatelé nakupujte, funkcí je dost. Valná hromada se blíží.

Zatím zcela nepochopitelně žádný vládní ani jiný činitel negratuloval Vobskočáku k 11. výročí existence. Ani Vlasta Ondráček letos nedostal žádný

telegram.

Vobskočácký pozdrav Karolince

Málokdo dnes večer spinká
televize mlčí,
neb přijela Karolinka,
všichni v sále čuší.

Na vysokém jako doma
je ten soubor z Moravy,
rád už tady každý ho má,
tak i dnes, v den mlhavý

Přišli jsme se poučiti
z Nasredina moudrosti,
Nasredin, jó to byl lišák
a též dobrák od kosti.

Ženu krutou, život těžký,
neměl vždycky na perník.
Když mu osel perly sežral,
nevylez náhrdelník.

Milý zlatí z Karolínky,
je fajn, že jste tady zas,
za Vobskočák děkuji vám,
s Vobskočákem zvedám hlas.

Hrajte dál a stále s láskou
jak jste dosud činili,
ať to naše divadlo nám
roste, vzkvétá, rozmílí.

Rok uteče jako voda,
příští je než řek bys švec
letos Nasredin - co za rok?
Na to je dost času přec.

Zpívejme a pijme spolu
s vámi je nám dobře moc
kdyby pití bylo mnoho
Vobskočák jde na pomoc!

Po dopoledním hodnocení

připsáno:

S porotou se rádi měli,
u krku se nedrželi,
ba slyšel jsem i ten hlas,
že přijedou za rok zas.

Proto já sám ricipici
těšíme se na vás všici.

Jiří Hlávka

Spolek **T**echniků
Divadla **K**rakonoš

Od tohoto pracovitého společenství od prvního ročníku NP spadali a také spadají hostesky. Již 22. rok zasedáme v dílně našich kamarádů a plníme i nesplnitelné všem přátelům Thalíe, kteří k nám přijíždějí. Všech 21 ročníků absolvovala Slávka Hubačíková i když při jednom ročníku byla nějaký den v nemocnici, ale přivedla tenkrát před Krakonoš první a poslední soubor tohoto ročníku. Jejími kolegyněmi byly postupně: Jana Kramářová - Drozenová, Svatka Hejralová, Marcela Kučerová, Martina Blažková - Poloprutská, Iveta Hásková, Jana Bláhová - Pokorná a v současné době Jana Vránová. Ale měly jsme také hostesy: Jana Blažka, Mílu Miksánka a Ing. Milana Trunečka. Ale i Pepa Hejral st. byl jednou hosteska, a to při

učinkování souboru Vobskočák. Obstarávali jsme věci možné i nemožné. A naše technika v jednom ročníku pro nejmenovaný soubor z Kunžaku malovala celou noc kulisy. Úroveň souborů i jejich kázeň z našeho pohledu stoupá. Většinou si přivezou co potřebují, až na maličkosti, které nestojí za řeč. My jsme však poznali, za ta léta

spoustu báječných lidí, uzavřeli opravdové přátelství, která nám v našem městečku pomáhají přežít na ročník příští. Získali jsme, sami také herci, celou řadu zkušeností, které můžeme aplikovat i do práce v našem souboru. Přátelé, je nám s vámi dobře, a tak se těšíme, že za rok zase všichni přijдете pobejt.

hostesky

Spolek **T**chniků **D**ivadla **K**rakonoš (příloha k Větrníku číslo 3)

Včera jsme dali příležitost mladším kamarádům. Chceme se vyjádřit k jejich výzvě "Ne-kuřácký týden v technice". Jistě uznáte, že jde o nerozvážný čin našich ŠTOVÍKŮ. Jsme si vědomi některých aspektů, vyplývajících z kuřácké vášně. Tak tedy: projevujeme dobrou vůli a vyzýváme všechny kuřáky - připojte se k nám a zítra - 14. října od 7:00 do 8:00 v celé budově divadla NEKURTE! My, když tu budem, taky nebudem.

Ted' ale k věci. V čísle jedna jsme uvedli naši skupinu v tom nejzákladnějším složení. 21 roků sháníme do naší sekce nové členy, kteří se musejí zapracovat do funkcí jako například hostesky, uvaďečky, pomocné síly do kuchyně, šatny a j. I současný Krakonoš byl vybrán z našeho zdravého jádra. A tak se to opakuje každý rok: vždy jsou tak dobří že je přeřadí v příštím roce do jiné sekce. Zářným příkladem je

dnešní špičkový výkon našeho sekce. Zářným příkladem je dnešní špičkový výkon našeho šéfa techniky Josefa Hejrala, který se propracoval z kotelny na dvůr a při vítání hraje na činely. Každý jeho úder je umocněn postojem na špičkách.

Další až příště...

Kapky

(tentokrát Hlávkovské)

Do redakce jsme dostali další ohlas na výzvu Petra Svobody, kterou se obrátil na básníky a jiné jim podobné veršotepce se zadáním slov svoboda, skopal, zakopal, purkrábek, císař:

Povídal mi tuhle písař:

Tak prý je tu zase císař

tož musíme pozor dát
v divadle to nezvorat.

Skopal leckdo lecos kdysi
průsvih všude v luftě visí.

Svoboda slova je tadý
a tak mluví všichni - všady.

Což je dobře! Nutno je tu
vážit ovšem každou větu.
Nezdá se, co řek purkrábek?
Tak se ozvi, neboť srábek.

Ale musíš dobře znát
co nám to chceš povídat
zakopal bys sám se hněd!
jen pravdu, chce slyšet svět.

Povídal mi ještě písař:
Svoboda, Skopal a Císař
s Purkrábkem a Zakopalem
každé ráno v sále malém.

S lidmi o divadle mēlou,
kolikrát hodinu celou.
však ona je ale srovná
paní Mirka - císařovna.

Jiří Hlávka

Murphy - jedeme dál

Včerejší poslední citát, že pusté žvásty vytlačejí řádné žvásty, je aplikovatelný i na jiná média než televizi. Můžeme si ho vzít za domácí úkol a opakovat před diskusemi. Pokud bychom jeho platnost však chtěli vyloučit, připravíme se o řadu perel. K tomu, jak probíhá naše uvažování o práci těch druhých, si zařadíme do dnešní lekce několik následujících zákonů:

Runamohův zákon

Jsou čtyři typy lidí:

- ti, kdo tiše sedí a nic nedělají,
- ti, kdo mluví o tichém sezení a nicnedělání
- ti, kdo dělají
- ti, kdo o dělání mluví

Levyho 8. zákon

Žádný genius se nemůže zabývat detaily

Levyho 9. zákon

Jen Bůh může provést náhodný výběr

Segalův zákon

Člověk, který má jedny hodinky ví, kolik je hodin.

Člověk, který má dvoje hodinky si nikdy není jist.

Nillerův zákon

Nemůžete vědět, jestli je loutka hluboká, dokud do ní nešlápnete.

Pravidlo velikosti

Pokud vážený a obdivovaný člověk vypadá, že přemýšlí o něčem velkém, myslí na oběd.

Cohenův zákon

Záleží na tom, jak se vám podaří fakta nazvat, ne na faktech samých.

Fitz - Gibonův zákon

Tvůrčí schopnosti se mění nepřímo úměrně s počtem kuchařů, kteří vaří polévku.

Zákon Pravdy

Člověk občas narazí na pravdu. Většinou se rychle vzpamatuje a jde dál.

Farndickův logický vývod

Když věci dospějí od desíti k pěti, cyklus se začne opakovat.

Evansův a Bjornův zákon

Bez ohledu na to, co zlého se přihodí, cyklus se začne opakovat.

Základní dilema Murphyho

Optimista se domnívá, že náš svět je nejlepší ze všech možných.

Pesimista se obává, že je to skutečně tak.

zítřejší program

středa 16. října 1991

- 9:00 rozborový seminář malý sál
- 10:30 beseda s P. Svobodou základní škola
- 11:00 schůze PV kužárna
- 12:45 rozloučení DS Meziměstí malý sál
- 13:00 kurs praktické režie Strojmetal
- 13:30 Vítání DS Luže na MÚ
- 14:00 Vítání DS Luže Krakonoš
- 16:30 Schůze Vobskočáku
- 19:30 DS Luže, J. Bor:
Zuzana Vojířová
- 22:15 zasedání poroty kužárna
- 22:15 kurs praktické režie Strojmetal
- 22:30 posezení DS Meziměstí

Větrník, zpravodaj 22. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Cena 2 Kčs